

ДОВЖЕНКО Ірина Павлівна (11. 02. 1937, м. П'ятигорськ, РФ — 21. 08. 2007, Вінниця) — скульпторка. Дружина [Анатолія](#), мати [Ольги](#) Довженків. Член НСХУ (1966). Закін. Київський художній інститут (1962; викл. [М. Лисенко](#), [І. Макогон](#), [М. Олійник](#)). Основні галузі — монум., станк. і мемор. скульптура. Учасниця респ. і всесоюз. мистецьких виставок від 1963. Персон. — у Він-

ниці (2000). Для творчості Д. характерні композиц. мислення й емоц. ліплення, широкий пластич. діапазон: від героїч. мужнього звучання до лірич., чуттєвих інтонацій. Окремі роботи зберігаються у Шевченків. нац. заповіднику у Каневі (Черкас. обл.), Вінн. організації НСХУ.

Основні твори

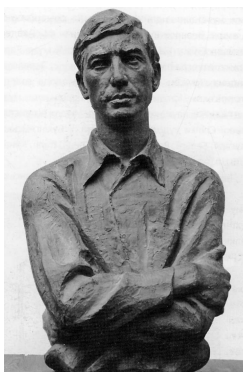
пам'ятники – героям 2-ї світової війни (1970-80-і рр., Рівнен. та Вінн. обл.), комсомольцям (1980-і рр., м. Калинівка Вінн. обл.); погруддя – П. Запорожця, М. Леонтовича, О. Суворова (усі – у Вінниці); «На панщині» (1962), «На оновленій землі» (1964, Рівне), «Нове Полісся» (1967), «Солдатка» (1975), «Материнство» (1976), «Поет А. Бортняк» (1978), «Дівчина» (1982), «Юнак», «Художник Х. Крим- шамхалов» (обидва – 1985), «Художник М. Чорний» (1988), «Дочка Оля» (1990), «Л. Ратушна» (1995).

Рекомендована література

1. Скульптор Михайло Лисенко та його учні: Каталог. К., 2006.

[Л. О. Лисенко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Довженко Ірина Павлівна / Л. О. Лисенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20463>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).